

توصیف برنامه درسی آموزش پیش‌دبستانی در جهان همراه با سیر تحول و چالش‌ها

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۰۱

تاریخ پذیرش و انتشار: ۱۳۹۶/۰۵/۲۱

فریبرز محمدی فارسانی^۱

تربیت اوان کودکی^۲

با توجه به ماهیت چند وجهی تربیت اوان کودکی (آموزش پیش از دبستان)، نام‌ها و تعاریف گوناگونی از آن ارائه شده است. مثلاً یونسکو^۳ وقتی به آموزش اولیه اشاره می‌کند از عبارت "آموزش و مراقبت دوران اولیه کودکی"^۴ استفاده می‌کند؛ ای.سی.دی.^۵ آن را "مراقبت و آموزش دوران اولیه کودکی"^۶ می‌نامد و یونیسکو، از عبارت "رشد دوران کودکی"^۷ استفاده می‌کند (اتحادیه‌ی جهانی آموزش بین‌المللی^۸، "اوان کودکی"، بنابر تعریف سازمان‌های یونسکو و یونیسکو، به دوره بین تولد تا هشت سالگی گفته می‌شود و عبارت "آموزش و مراقبت اوان کودکی"^۹، به طیفی از فرایندها و مکانیسم‌هایی اشاره دارد که رشد کودکان در سال‌های اولیه زندگی را مورد حمایت قرار می‌دهند. این فرایندها شامل: آموزش، مراقبتهاهی عاطفی، اجتماعی و فیزیکی، تحریک ذهنی، سلامت و تغذیه و در نهایت، حمایت از خانواده و جامعه برای بهبود رشد سالم کودکان می‌شوند (یونسکو و یونیسکو^۹، ۲۰۱۲). از نظر ای.سی.دی مراقبت و آموزش دوران اولیه کودکی عبارت است از کلیه ملزومات مربوط به مراقبت و آموزش کودکان زیر سن مدرسه (ا.ای.سی.دی، ۲۰۱۳).

توصیف برنامه درسی پیش از دبستان در جهان

برنامه درسی، نقشی حیاتی و محوری در ارائه آموزش‌های باکیفیت تربیت اوان کودکی دارد (ا.ای.سی.دی، ۲۰۱۷) و شامل این مؤلفه‌هاست: اصول و ارزش‌هایی که تربیت اوان کودکی را هدایت می‌کنند، استانداردها، یک جهت‌گیری در ارتباط با محتوا و نتایج که اهداف یادگیری در حوزه‌های دانش، نگرش و مهارت را مشخص می‌کند و در نهایت، اصول پدagogیکی که فرایند دستیابی کودکان به اهداف را تعیین می‌کنند (یونسکو، ۲۰۰۴). بسته به نوع فلسفه و رویکرد زیرینایی، طی سال‌های متمادی، برنامه‌های درسی موفق پیش از دبستان در جهان بر اساس رویکردهای مونته‌سوري^{۱۰}، هایاسکوب^{۱۱}، رجیومالیا^{۱۲}، والدورف^{۱۳}، آموزش تجربی^{۱۴} و برنامه درسی سوئدی^{۱۵} و مانند آن طراحی و اجرا شده‌اند که هر کدام، مبانی فلسفی و روانشناسی خاص خود را دارند.

Mohamadi2101@yahoo.com

۱. دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه تهران

2. Early Childhood Education
3. Unesco
4. Early Childhood Care And Education (Ecce)
5. Oecd
6. Early Childhood Education And Care (Ecec)
7. Early Childhood Development (Ecd)
8. Education International Global Union
9. Unesco And Unicef
10. Montessori
11. High/Scope
12. Reggio Emilia
13. Waldorf
14. Experiential Education
15. The Swedish Curriculum

معرفی کلیات عناصر برنامه درسی پیش از دبستان

در ادامه، عناصر برنامه درسی پیش از دبستان (اهداف، محتوا، راهبردهای تدریس و یادگیری، ارزشیابی) معرفی می شود.

اهداف

اهداف برنامه های درسی تربیت اوان کودکی در کشورهای منتخب جهان (حجفروش، مهدوی و طلایی، ۱۳۹۱) عبارتند از:

- رشد آگاهی از جهان
- بهبود مهارت های کودکان در زمینه های خلاقیت، طرز برخوردهای اجتماعی، استقلال و روش یادگیری.
- شناساندن ارزش های اجتماعی به کودکان و تمرکز بر رشد ذهنی آنان به منظور تأثیرگذاری آموزشی.
- برقراری همکاری میان اولیا و مردمیان مراکز پیش دبستانی.
- رشد کودک در ابعاد گوناگون از طریق بازی ها و فعالیت های آموزشی.
- ارتقای توانمندی های کودکان در جهت شکل دهی به شخصیت اجتماعی آنان.
- آموزش زبان و تسلط شفاهی و آشنایی با نوشتار.
- تقویت قدرت احساس، تخیل و خلاقیت کودکان از طریق هنر.
- بیداری حواس و رشد عاطفی کودکان.
- پیشگیری از افت تحصیلی کودکان در سال های آموزش ابتدایی.
- آگاهی نسبت به زمان و مکان.
- ارتقای زبان و فرهنگ (ملی و بین المللی).
- ایجاد عادات پسندیده.
- آماده کردن کودکان برای ورود به دبستان.
- رشد اعتماد به نفس در شهروندان.
- آموزش علوم اخلاقی.
- ارتقای سطح استاندارد زندگی خانواده.

محتوا

حوزه های محتوایی برنامه های درسی در برنامه های تربیت اوان کودکی در جهان، وابسته به حوزه های یادگیری تعریف شده در این برنامه هاست. در جدول ۱، دو نمونه از حوزه های یادگیری تعریف شده در برنامه های درسی آموزش پیش از دبستان مشاهده می شود:

جدول ۱: حوزه‌های محتوایی برنامه درسی پیش از دبستان

حوزه‌های محتوایی دپارتمان آموزش ایالت نیوجرسی ^۱ (۲۰۱۴)	حوزه‌های یادگیری آ.ای.سی.دی (آ.ای.سی.دی، ۲۰۱۰)
رشد عاطفی و اجتماعی	• مهارت‌های زندگی
هنرهای دیداری و تجسمی	• تربیت بدنی
تربیت بدنی و سلامت و ایمنی	• خواندن و نوشتن
ریاضیات	• علم و فناوری
علوم	• ریاضیات
مطالعات اجتماعی، خانواده و مهارت‌های زندگی	• هنرها
زبان‌های جهان	• کتاب مقدس
تکنولوژی	• فرهنگ و سنت
آموزش زبان	

بر اساس جدول ۱ همپوشانی زیادی بین حوزه‌های محتوایی وجود دارد. بر اساس گزارش آ.ای.سی.دی، کشورهای عضو این سازمان در سال ۲۰۱۵ نسبت به سال ۲۰۱۱ تأکید بیشتری بر این حوزه‌های محتوایی داشته‌اند: فناوری اطلاعات و ارتباطات، اخلاق و شهروندی، زبان‌های خارجی، آموزش مذهبی، سلامت و رفاه اجتماعی (آ.ای.سی.دی، ۲۰۱۷).

راهبردهای تدریس-یادگیری

بر اساس رویکردهای مختلف، راهبردهای تدریس-یادگیری در برنامه‌های درسی پیش از دبستان متفاوت است؛ با این حال، با توجه به سنی که کودکان در آن قرار دارند راهبردهای تدریس مورد تأکید، بیشتر مبتنی بر بازی، فعالیت و تحرک ذهنی و جسمی هر چه بیشتر کودکان هستند (کندی و باربلت^۲، ۲۰۱۰). اساساً راهبردهایی در برنامه‌های آموزشی پیش از دبستان مورد استفاده قرار می‌گیرند که حداقل تجارب و حمایت را برای کودکان به ارمغان می‌آورند. با توجه به انواع راهبردها، مریبان با استفاده از قضاوت حرفه‌ای خود از شرایط موجود از بین آنها مناسب‌ترین را انتخاب می‌کند. در کل این راهبردهای تدریس-یادگیری در برنامه‌های درسی فعلی مورد تأکید هستند: بحث و گفتگوهای آزاد و سازمان‌یافته، قصه‌گویی و داستان‌سازی و فعالیت‌های نمایشی، سرودها و اشعار موزون، موسیقی، بازی آزاد در فضای بسته با معماها (پازل‌ها)، بازی با انواع لگوها و بلوک‌ها، بازی در فضای باز، بازی با آب، بازی با شن، بازی‌های عروسکی، فعالیتها و بازی‌های گروهی، گردش‌های علمی و خارج از مدرسه و فعالیت‌های شناختی و گفتاری سازمان‌یافته با وسائل و مواد بازی (هولت، ۲۰۱۰).

ارزشیابی

ستنشق و ارزشیابی کودکان در برنامه درسی تربیت اوان کودکی با چهار هدف کلی انجام می‌شود (دپارتمان خدمات آموزشی ایالت پنسیلوانیا^۳، ۲۰۱۶):

- حمایت از فرایند تدریس و یادگیری
- تشخیص کودکانی که به خدمات بیشتر از حد معمول نیاز دارند.

1. New Jersey State Department Of Education
 2. Kennedy And Barblett
 3. Pennsylvania Departments Of Education And Human Services

- ارزشیابی خود برنامه درسی و نظارت بر روندها و روش‌های مورد استفاده
- پاسخگویی به ذینفعان

ارزشیابی در این دوره عمدتاً از طریق مشاهدات منظم کودکان حین بازی و فعالیت‌های مختلف و بر اساس استانداردهای یادگیری انجام می‌شود. مربیان، با ثبت مشاهدات و ضبط آنها در پرونده‌ی تحصیلی کودکان، از مزایای آن استفاده می‌کنند؛ به این یادداشت‌های منظم در اصطلاح، ثبت‌های مشاهده‌ای کودک^۱ می‌گویند. آنان می‌توانند از این اطلاعات برای طراحی فعالیت‌های بعدی هر کودک متناسب با ویژگی‌های او استفاده کنند و یا از آنها برای افزایش تعاملات میان مربی و خانواده‌ی کودک بهره ببرند. استفاده از ثبت‌های مشاهده‌ای کودک، یک سکوی ساختارمند ایجاد می‌کند که پیشرفت فردی کودک در اهداف اولیه و قابلیت‌های رشدی او را نشان می‌دهد (هولت، ۲۰۱۰). با این وجود، به غیر از مشاهده، روش‌های دیگری برای سنجش کودکان در برنامه‌های آموزش پیش از دبستان مورد استفاده قرار می‌گیرند از قبیل: آزمون‌های استاندارد و پوشش‌های کار. مربیان بر اساس نیاز، از انواعی از این روش‌ها در ارزشیابی و سنجش کودکان استفاده می‌کنند (اپشتاین، شوینهارت، پارکی و روین، ۲۰۰۴). معمولاً در سنجش کودکان پیش‌دبستانی سنجش تلفیقی^۲ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

سیر تحول برنامه درسی پیش از دبستان

در جدول ۲ سیر تاریخی آموزش قبل از دبستان در جهان مشاهده می‌شود.

جدول ۳: سیر تاریخی آموزش قبل از دبستان در جهان، (حق‌فروش و همکاران، ۱۳۹۱)

سیر تاریخی کودکان قبل از دبستان	سیر تاریخی آرای زمینه‌ساز تربیت عملی کودکان در دوران اولیه کودکی
نظریات افلاطون و ارسطو قبل از میلاد مسیح، مبنی بر آغاز تربیت کودکان قبل از ۶ سالگی با هدف شکوفا شدن استعدادهای ذاتی و به فعل در آمدن آنها.	تأسیس مدرسه‌ای ویژه توسط فریدریک فربول (۱۷۷۶-۱۸۴۱) در سال ۱۸۳۷ در یکی از شهرهای آلمان برای کودکان ۳ تا ۸ ساله.
حدیث شریف حضرت محمد (ص) (۶۰ میلادی) -زگهواره تا گور داشن بجوى- مبنی بر تربیت عملی انسان از آغاز تولد تا مرگ	تأسیس کودکستانی در آمریکا در ایالت ویسکانسین توسط کارل شورز در سال ۱۸۵۵ با استفاده از الگوی مدارس فربول
حدیث منتبه به امام علی (ع) علم در کودکی همچون نگار بر سنگ است ولی در پیری همچون نقشی بر آب مبنی بر این که هر چه بر ذهن کودک نوشته شود به آسانی زدوده نمی‌شود.	تأسیس اولین کودکستان خصوصی توسط الیابت پی‌بادی در شهر یوستون آمریکا در سال ۱۸۶۰.
نظريات یوهان آموس کمنیوس (۱۵۹۲-۱۶۷۰)، مبنی بر انتفاع‌پذیری کودکان بیویه در ۳ تا ۶ سالگی و بهترین زمان آموزش کودکان.	تأسیس کودکستانی در ایالت میسوری توسط سوزان بلاو در سال ۱۸۷۳ به عنوان بخشی از مدارس دولتی
نظريات جان لاک (۱۶۳۲-۱۷۰۴) مبنی بر این که ذهن کودک به متابه لوح سفیدی است که آمادگی دارد در تماس با خارج، هر نقشی را پذیرد.	توسعه فعالیت‌های فربول توسط پتی اسمیت‌هیل (۱۸۶۸-۱۹۴۶) و تلفیق کلاس‌های کودکان پیش‌دبستانی توسط وی در کلمبیا.
نظريات ریان ژاکروسو (۱۷۱۲-۱۷۷۸) مبنی بر آغاز تربیت کودکان از بدو تولد و نقش مهم مربی در ایجاد شرایطی که در آن، کودک قواعد مورد نیاز را با توجه به علائق طبیعی مانند کنیجاوی و بازی، خودش کشف کند.	تأسیس مراکز مهد کودک و پیش‌دبستانی توسط خواهران مکمیلان در انگلستان و آمریکا.
نظريات ژان هانری پستالوزی مبنی بر اعتقاد وی به خوداکتشافی کودکان و آموزش والدین برای تربیت کودکان در سال‌های طفولیت	تأسیس کودکستان‌هایی در اوایل قرن بیستم با الهام از نظریات مربیان همچون ماریا مونته‌سوروی، جان ایتارد و ادوارد سگن.
نظريات دیوی (۱۸۵۹-۱۹۵۲) مبنی بر دخالت و همکاری کودکان در یادگیری خود، استفاده کامل کودک از قابلیت‌هایی جهت آماده شدن برای زندگی آینده	گسترش عمیق‌تر کودکستان‌های ضمیمه‌ی مدارس دولتی از دهه ۱۹۴۰ به بعد.
نظريات اپشتاین، شوینهارت، پارکی و روین (۱۹۲۰-۱۹۹۴) مبنی بر این که ذهن کودکان در ارائه تصویری قدرتمند از کودکان به عنوان موجوداتی باهوش، توانا، خلاق و اجتماعی توسط لوریس مالاگازی	عملی شدن ایده‌ی تربیت مربی برای کودکستان‌ها در اوایل قرن بیستم توسط پنی اسمیت‌هیل و تأسیس رشته‌ی آموزش و پرورش کودکان در دانشگاه کلمبیا.

1. Child Observation Records (Cor)
2. Epstein, Schweinhart, Parecki And Robin
3. Integrated Assessment

طبیعتاً با تحول در دیدگاه‌های فلسفی و متعاقب آن، نگاه به آموزش و عناصر آن، برنامه‌های درسی آموزش و عناصر آن، برنامه درسی اوان کودکی در امریکا با معرفی مدرسه اطفال^۱ در دهه ۱۸۲۰ آغاز شد. مدرسه اطفال توسط روبرت اون^۲ بنا نهاده شد. در مدرسه اطفال، کودکان برای استخراج واقعیت از محیط اطراف خود و یادگیری درست و نادرست از طریق عاقب طبیعی اعمالشان آموزش می‌دیدند. این رویکرد کوتاه‌مدت به آموزش با معرفی کودکستان^۳ فریدریک فروبل^۴ در سال ۱۸۵۶ ادامه یافت. آموزش در کودکستان، که در ابتدا توسط فروبل در آلمان پا گرفت، به تدریج در سرتاسر امریکا گسترش یافت. برنامه کودکستان فروبل بر اساس مجموعه‌ای از پیش‌فرضها درباره وحدت انسان، طبیعت و خدا بود. برنامه درسی کودکستان فروبل تشکیل شده از معرفی مشاغل، شعرخوانی، بازی و بررسی طبیعت بود (فریمبرگ و ویلیامز^۵، ۲۰۱۲).

در ادامه راه، برنامه درسی آموزش قبل از دبستان در امریکا، جهت‌های مختلفی به خود گرفت. آموزشگران پیشرفت‌گرا، برنامه درسی کودکستان را بازسازی کردند. در این زمان، مهد کودک^۶ در انگلستان و مدرسه مونته‌سوری در ایتالیا بنا نهاده شدند. آموزشگران پیشرفت‌گرا بر اساس فلسفه جان دیوی و تحقیقاتی که روی کودکان انجام شده بود، رویکرد نمادین و رسمی فروبل به آموزش را رد کردند. هدف کودکستان پیشرفت‌گرا، حرکت کودکان به سطوح بالاتر رشد از طریق تعاملشان با معلم و تجربه مختلف بود. آموزش مونته‌سوری بر پایه فلسفه تجربه‌گرایی^۷ بود. مونته‌سوری باور داشت که کودکان اطلاعات را از طریق حواس کسب می‌کنند. او طیفی از فعالیت‌ها را با مواد ویژه‌ای که به کودکان کمک می‌کرد به جهان اطراف حساس شوند گسترش داد. مهد کودک مارگارت مک‌میلان^۸ نیز بسیار شبیه به مدرسه اطفال روبرت اون، به عنوان ابزاری برای اصلاح جامعه صنعتی بنا نهاده شد. برنامه درسی آن، شامل همه جنبه‌های رشدی بود و پرورش تخیل کودکان به عنوان راهی برای کمک به آنان در تبدیل شدن به متفکران پیچیده و حل‌کنندگان مسئله مورد توجه قرار می‌گرفت. این سه رویکرد برنامه درسی تربیت اوان کودکی به همراه رویکرد والدورف در آلمان، تا دهه ۱۹۶۰ یعنی زمانی که مدل‌های جایگزین خلق شدند، الگوی آموزش پیش از دبستان بودند. برنامه‌های درسی جایگزین، نوعی بلوغ را نشان می‌دهند؛ برنامه‌هایی که نمایان‌گر رهبری توسط کودکان، تطبیق تجربه با توانایی‌های ذاتی کودکان و فعالیت کودکان برای رشد قابلیت‌هایشان است (فریمبرگ و ویلیامز، ۲۰۱۲). از جمله‌ی رویکردهای جایگزین، رویکرد "های اسکوپ"^۹ و رویکرد رجیوامیلیا بود.

رویکردهای اسکوپ توسط دکتر دیوید ویکارت^{۱۰} در امریکا در اوایل دهه ۱۹۶۰ توسعه یافت. در برنامه‌ی درسی های اسکوپ، کودکان فعالانه یاد می‌گیرند. آنان با استفاده از حواس خود، در می‌یابند که چه چیزی مورد علاقه‌شان است و این کار را از بدبو تولد، در طی دوران کودکی و حتی زندگی بزرگسالی انجام می‌دهند. کودکان، از خودآغازگری و ابتکار عمل برای جستجو و کشف پاسخ سؤالاتشان استفاده می‌کنند. آنان برای حل مشکلات شخصی و استفاده از دانش در حال توسعه‌شان برای فهم و یادگیری از و درباره جهان اطراف، حمایت و تشویق می‌شوند (هولت، ۲۰۱۰).

رویکرد رجیوامیلیا با تأسیس مدرسه رجیو امیلیا توسط لوریس مالاگازی در دهه ۱۹۵۰ مطرح شد. این رویکرد متعهد به ایجاد شرایطی برای یادگیری بود که در آن قدرت تفکر کودکان ارتقا یابد. در برنامه درسی روئیدنی^{۱۱} رجیوامیلیا، آموزش به عنوان ساخت ارتباطات متفکرانه بین افراد، عقاید و محیط در نظر گرفته می‌شود؛ روابط و ارتباطات و فردیت، از جمله مقاومت محوری این

-
1. Infant School
 2. Robert Owen
 3. Kindergarten
 4. Friedrich Froebel
 5. Fromberg And Williams
 6. Nursery School
 7. Philosophy Of Empiricism
 8. Margaret Mcmillan
 9. High/Scope
 10. Dr David Weikart
 11. Emergent Curriculum

برنامه درسی هستند. در رجیوامیلیا، کودکان ترغیب می‌شوند تا فهم خود از تجارت را از طریق زبان‌های طبیعی بیان خود بررسی کنند (آ.ای.سی.دی، ۲۰۰۴). در دهه‌های پایانی قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم رویکردهای دیگری نیز از جمله آموزش تجربی^۱، برنامه درسی سوئدی^۲ و مانند آن، به عرصه برنامه درسی آموزش پیش از دبستان قدم نهادند.

مسائل و چالش‌های بین‌المللی کنونی آموزش پیش از دبستان

مسائل مهم مورد توجه آموزش قبل از دبستان در قرن بیست و یکم، از این قرارند (چارتیر و ژنیکس، ۲۰۰۷):

- روش‌های درگیری بیشتر والدین در برنامه‌های درسی آموزش قبل از دبستان
- طراحی مدل‌های تلفیقی برنامه درسی آموزش پیش از دبستان
- توسعه رویکردهای آموزش دوران اولیه کودکی برای کودکان با نیازهای ویژه
- توجه بیشتر به زبان مادری و فرهنگ‌های بومی
- بحث‌های جنسیتی در آموزش دوران اولیه کودکی

سیاست‌های جهانی مربوط به آموزش پیش از دبستان به دلیل طبیعتش، چالش‌های اجتماعی و آموزشی را در بر می‌گیرد. فقر کودکان، سطح رفاه خانواده، مسائل جنسیتی و کار اجباری کودکان، آموزش حرفه‌ای و ارتقای رشد حرفه‌ای مربیان و مناقشات میان مراکز ارائه‌دهنده‌ی آموزش پیش از دبستان و مدارس همه چالش‌هایی هستند که آموزش جهانی پیش از دبستان با آنها روبروست (آ.ای.سی.دی، ۲۰۰۶، ص. ۲۲۲). سازمان یونسکو چالش‌های زیر را در راه دستیابی به اهداف جهانی آموزش پیش از دبستان برمی‌شمارد (یونسکو و یونیسف، ۲۰۱۲).

- فقدان آموزش کافی، صدور گواهینامه و مشوق‌ها برای مربیان آموزش قبل از دبستان.
- بودجه‌ی عمومی ناچیز اختصاص یافته به آموزش قبل از دبستان.
- توجه محدود و ناکافی به گروه‌های در حاشیه و محروم.
- ضعف هماهنگی میان بخش‌های مختلف دست‌اندرکار در آموزش قبل از دبستان بوده برای کودکان تا سه سال.
- توجه محدود به خانواده‌ها و ظرفیت آنان برای مشارکت در آموزش قبل از دبستان.
- فقدان اطلاعات لازم (مشکلات مربوط به دسترسی به اطلاعات به دلیل پراکنده بودن و عدم دقیقت این داده‌ها در وزارت‌خانه‌ها و گزارش‌های ناقص در سطح بین‌المللی) و نیاز به تلفیق اطلاعات به دست آمده از سایر بخش‌ها

در جمع‌بندی می‌توان گفت اولین چالش مربوط به بودجه ناچیز اختصاص یافته به این امر نسبت به وسعت آن است. دومین چالش، به مربیان مربوط می‌شود. هنوز هم در بسیاری از کشورها، مربیان پیش‌دبستان آموزش‌های منسجم و سازمان یافته نمی‌بینند. اگر چه بر اساس گزارش آ.ای.سی.دی سطح کیفیت مورد انتظار برای مربیان پیش‌دبستانی در جهان افزایش یافته است، حقوق این افراد همچنان پایین‌تر از حداقل حقوق برای افراد آموزش دیده متخصص است (آ.ای.سی.دی. ۲۰۱۷).

چالش سوم، طراحی برنامه‌های درسی است که خانواده‌ها را هر چه بیشتر در امر آموزش کودکانشان درگیر کنند؛ چرا که همکاری والدین و مربیان، نقش کلیدی در ارتقای آموزش دوران اولیه‌ی کودکی دارد (هولت، ۲۰۱۰). چالش چهارم، مربوط به طراحی برنامه‌های درسی بومی فرهنگ‌ها و جوامع مختلف است. گزارش آ.ای.سی.دی مبین این است که اگر چه دسترسی به آموزش پیش از دبستان بیشتر شده، این دسترسی بیشتر تضمینی بر وجود برنامه‌های درسی باکیفیت و مناسب نیست (آ.ای.سی.دی، ۲۰۱۷). چالش پنجم نیز، طراحی برنامه‌های درسی تلفیقی است؛ برنامه‌هایی که هر چه بیشتر بتوانند با نیازهای

1. Experiential Education
2. The Swedish Curriculum
3. Chartier, Nicole Geneix

فزاينده کودکان در اين عصر انطباق يابند. در پايان، مسائل مهم گريبان‌گير کودکان از جمله فقر و کار اجباری، اجرای باکيفيت برنامه‌هاي جهاني آموزش دوران اوليه کودکي را با چالش موافق می‌سازند.

منابع

- حج فروش، احمد؛ مهدوي، صديقه و طلائي، ابراهيم. (1391). توسعه دوره پیش‌دبستانی در آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران. تهران: دبيرخانه شورای عالي آموزش و پرورش.
- Education International global union. (2010). *Early Childhood Education: A Global Scenario*. Received from:
<http://www.foresightfordevelopment.org/sobipro/55/238-early-childhood-education-a-global-scenario>
- Epstein A S, Schweinhart L J, Parecki A D, Robin K B.(2004). *Preschool Assessment: A Guide to Developing a Balanced Approach*. Received from:
<http://nieer.org/publications/policy-matters-policy-briefs/policy-brief-preschool-assessment-guide-developing>
- Fromberg D P, Williams S R. (2012). *Encyclopedia of Early Childhood Education (second edition)*. New York: Routledge.
- Chartier, A. M., & Geneix, N. (2007). *Pedagogical approaches to early childhood education*. Documento de referencia para el Informe de Seguimiento de la EPT en el Mundo.
- Holt N. (2010). *Bringing the High Scope Approach to your Early Years Practice (second edition)*. London and New York: Routledge.
- Johnston J, Nahmad-Williams L. (2009). *Early Childhood Studies*. England: Pearson Education Limited.
- Kennedy, A., & Barblett, L. (2010). *Learning and teaching through play*. Research into Practice Series, 17(3).
- New Jersey State Department of Education.(2014). *Preschool Teaching and Learning Standards*. Received from: <http://www.state.nj.us/education/ece/guide/>
- OECD. (2004). *Five Curriculum Outlines*. Received from:
www.oecd.org/edu/school/31672150.pdf
- OECD. (2017). *Key OECD Indicators on Early Childhood Education and Care*. Received from:
http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/education/starting-strong-2017_9789264276116-en#.WW27o7b-vcc
- OECD. (2013). *Literature Review on Monitoring Quality in Early Childhood Education and Care (ECEC)*. Received from:
[http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/EDPC/ECEC\(2013\)3&do_langue=en](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/EDPC/ECEC(2013)3&do_langue=en)
- OECD. (2010). *Preschool Educational Practice, Guidelines For Preschool Teachers*. Received from:
C:\Users\maryamenaz\Desktop\48990155.pdf
- OECD. (2006). *Starting Strong II: Early Childhood Education and Care*. Received from:
<http://www.oecd.org/edu/school/startingstrongiearlychildhoodeducationandcare.htm>
- Schaaik,F.V . (2016). *GUIDING PRINCIPLES ON EARLY CHILDHOOD ASSESSMENTS FOR EDUCATORS AND PROFESSIONAL (BIRTH TO AGE 8)*. Pennsylvania Departments of Education and Human Services
- UNESCO and UNICEF. (2012). *EFA Goal 1: Early childhood care and education*. Received from:
www.uis.unesco.org/.../asia-pacific-end-decade-notes-efa-goal-1-early-childhood-care-education-2012-en.pdf
- UNESCO. (2004). *Curriculum in Early Childhood Education and Care*. Received from:
unesdoc.unesco.org/images/0013/001374/137401e.pdf